

Становище на проф. днк Иван Еленков по научните трудове, академичните дейности и отговорности на гл. ас. д-р Калоян Кирилов Смилков, участник в конкурс за доцент по направление „Политически науки”, обявен за нуждите на ВСУ „Черноризец Храбър”

На организираното учредително заседание на научното жури през октомври 2011 г. приех постъпилото предложение и бях избран от неговите членове да изразя становище върху научните изследвания и академичните прояви на гл. ас. д-р Калоян Смилков. Нямам съавторски публикации с кандидата, участия в съвместни изследователски проекти, нито пък сътрудничество по каквито и да било други начинания.

Конкурсът е обявен в Държавен вестник № 39 от 20 май 2011 г. и приложената документация по него е изрядна съгласно предявяваните към такива случаи нормативни изисквания.

Академичното жизнеописание на Смилков проследява във възходяща линия завършено висше образование през 1997 г. във Варненския свободен университет, докторантура от 2003 г. на същото място, успешна защита с придобита научна и образователна степен „доктор по политология” през 2005-та. От 1998 г. до наши дни кандидатът е преминал последователно през университетските равнища „асистент”, „старши асистент” и „главен асистент”, разгръщайки своя преподавателски талант и надграждайки неотклонно педагогическите си умения в пределите на научните дисциплини „История на политическите идеи”, „Политическа антропология”, „Политическа география”, „Политически организации и институции” и „Политически конфликти”. Редом с общосподеленото в академичната колегия високо мнение за неговите преподавателски способности, свидетелствам за тях и сам по впечатленията си от времето, в което бях хоноруван преподавател във Варненския свободен университет от края на 1990-те и началото на последвалото десетилетие, както и от случаите, в които съм бивал гост на лекционните му прояви другаде.

Оценката си на резултатите и приносите от работата на кандидата ще започна от научните области, в които се чувствам най-близо до неговите научните дирения и се разполагат

някои от собствените ми разработки – история на политическите идеи, сравнителна история на политиката, донякъде и политическа антропология.

Изследванията му в тези области възсъздават множество български и европейски исторически контексти, но това, което го отличава от обичайните „плоскостни“ историографски реконструктивни решения е, че никой от тези контексти не “остава” в текстовете на Смилков застинал в една историческа приключеност. Особено спрямо българските социално-политически отношения неговите работи открояват несвършващата актуалност на модернизиращите усилия; те правят да се усещат живи и понастоящем легитимационните версии за традиционния етос от края на XIX век в съвременната култура; явяват все същата тежест на стратификацията в българските социално-политически отношения, каквато я намираме през XIX и първата половина на XX в. Като историк бих отбелязал също неговият собствен, оригинален начин на работа при реконструкцията на политическите идеи от миналото – Смилков сменя установената йерархическа подредба на авторитетите и предприема едно интертекстуално и презвремево четене на автори от различни йерархически равнища и в различни хронологически разположения. Като деконструират йерархическата установеност на авторитетите в модерната култура изследванията му правят прозирни същностните идейни ядра в дискурсите по българския социално-политически ред, история, култура и бъдеще през XIX и XX век.

Намирам за изключително приносна разработената от Смилков семиотична методика за анализ на политическите явления, уловима през цялостното му творчество и ярко проявена в последното му произведение “*Властта и Човекът (Изследване на властовия опит)*” и свързаното с нея схващане относно функциите на нереклексивните социално-политически редове, съставяни не от експлицитните черти на политическата култура, а от скритите асиметрични отношения на власт, господство и доминация, образувачи политическите структури; тази методика намирам за важен принос, по който и понастоящем и занапред ще бъде разпознавана оставената именно от него диря сред множеството други из полето на тази изследователска проблематика.

Нямам основания за „критически бележки“; мисля, че всяка поучителност при случая с Калоян Смилков би била неуместна.

И така, резултатите от неговата научна продукция, значимостта на разработените теми, теоретичните, методологичните и интерпретативните достойнства на представените трудове, очерталото се цялостно творческо дело, посочените обстоятелства относно стойностната академична кариера, преподавателска практика и безспорен авторитет в колегиалната общност ми дават основание с пълна убеденост, с тия завършващи становището ми думи, да призова уважаемите Научно жури и Съветът на факултет „Международна икономика и администрация“ да гласуват без колебание с „ДА“, избирайки за доцент гл. ас. д-р Калоян Кирилов Смилков в конкурса по научното направление „политически науки“.

София

проф. днк

20. 10. 2011 г.

Иван Еленков